

Dövlətçilik tariximiz

№ 21 (1389) 1 fevral - 2 fevral 2017-ci il

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ YANINDA
KÜTLƏVİ İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN
İNKİŞAFINA DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDU

Xürrəmilər hərəkatı

Azərbaycan tarixinin şanlı səhifələrindən biri də Xürrəmilər hərəkatı ilə bağlıdır. Bu hərəkat zamanında böyük bir xilafəti sarsıtmış və bütün dünyanın diqqətini özünə çəkə bilmişdir. Elə bu səbəbdəndir ki, həm dünya, həm də Azərbaycan tarixində həmin hərəkatın araşdırılıb öyrənilməsi zaman-zaman diqqət mərkəzində olmuşdur. Bu gün də həmin hərəkatın tarixçilər tərəfindən araşdırılması davam etdirilir. Yeri gəlmişkən onu da vurğulayaq ki, hərəkatın öyrənilməsi, dünya ictimaiyyətinə təqdim edilməsi Azərbaycan torpaqlarına göz dikənlərə də tutarlı bir cavabdır.

Biz də həm dövlətçilik tariximizin öyrənilməsi, həm də layihəmizin tələblərinə cavab olaraq həmin hərəkatla bağlı müəyyən mülahizələri oxucularımızın diqqətinə təqdim edirik.

Ərəb xilafətinin apardığı işğalçılıq siyasəti, yerli əhalinin assimilyasiya edilməsi, vergilərin ağırlığı, gəlmə ərəblərin yerli əhalinin min-bir əziyyətlə ağır zəhmət hesabına əldə etdiyi gəlirlər hesabına varlanaraq daha da azğınlaşmaları Azərbaycan əhalisinin zaman-zaman Xilafətə qarşı üsyan qaldırmasına səbəb olmuşdur. Ərəb feodallarının və hakimiyyətdə olan Əməvilər sülaləsinin apardığı sərt vergi siyasəti nəticəsində bütün Xilafət ərazisində ərəblərə

qarşı üsyanlara səbəb olmuşdur. Tarixi mənbələrdə Azərbaycanda Xilafətə qarşı ilk çıxışların 748-752-ci illərdə Beyləqan, Bərdə, Şəmkir və Ərdəbil şəhərlərində baş verdiyi qeyd edilir. Bu üsyanlardan ən məşhuru Beyləqanda qəssab Müsafirin rəhbərliyi ilə baş vermişdir. Üsyanda əhalinin bütün təbəqələri iştirak edirdi və onlara yerli feodal əyanlar dəstək verirdilər. Bu, səbəbsiz deyildi. Ərəblər Azərbaycanda möhkəmləndikcə yerli feodalları dövlət aparatından uzaqlaşdırır, onların torpağını, kəndlilər üzərindəki hüququnu və digər imtiyazlarını məhdudlaşdırırdı. Ona görə də, feodallar Xilafətdən daha çox narazı idilər. Baş verən bu üsyanlar iştrakçıların pərakəndəliyi, vahid planın olmaması və qüvvələrin bərabərsizliyi fonunda məğlub olsada, nəticəsiz qalmır və özündən sonra daha böyük xürrəmilər hərəkatını yetişdirir.

Xürrəmilik ideologiyası və ona tarixi münasibət.

Azərbaycan tarixinin milli-azadlıq səhifəsinin ən parlaq guşəsini məhz VIII-IX əsrlərdə baş verən, müəyyən

“Tariximizin öyrənilməsi, təbliği çox vacib və zəruridir. Biz bununla özümüzü həm dünyaya tanıdır, həm də gənc nəslin vətənpərvərlik ruhunda böyüməsinə şərait yaratmış oluruq”.

*İlham Əliyev,
Azərbaycan Respublikasının Prezidenti*

fasilələrlə 60 ildən artıq davam edən Xürrəmilər hərəkatı təşkil edir. Xürrəmilər cəmiyyətdəki bərabərsizliyin kökünü sosial və mülki bərabərsizlikdə görürdülər. Onların şüarı torpağı və is-tehsal vasitələrini hakimi təbəqənin asılılığından xilas etməklə maddi nemətləri insanlar arasında bərabər bölüşürmək idi. İdeya baxımından V-VI əsrlərdə baş vermiş Məzdəkilər hərəkatına bənzəsə də, həmin hərəkatdan fərqli olaraq xürrəmilər milli əsarətə qarşı çıxaraq ərəb istilasına son qoymaq istəyirdilər. Bəlkədə bu səbəbdən hərəkatın nümayəndələri tarixdə ilk dəfə azadlıq rəmzi kimi qırmızı bayraq qaldırmış və qırmızı paltar geymişlər. Xürrəmilik bir fəlsəfi-ideoloji cərəyan olmuşdur və xürrəm sözündən yaranmışdır. Məsudi, Yaqut Həməvi, Ət-Təbəri, Səid Nəfisi və s. ərəb müəllifləri bu sözü Güney Azərbaycanın Ərdəbil şəhəri yaxınlığında ki yer adı ilə bağlayırlar. Digər ərəb müəllifləri isə Xürrəmilərə olan nifrətləri üzündən bu sözü farsçada əhlikef, şad, əxlaqsız və s. çalarlarda işlədərək Xürrəmilərin içki düşkünü əxlaqsızlar olduğunu göstərməyə çalışmışlar. Halbuki bir içki düşkünü yüz minlərlə insanı üsyana təşviq edib onları idarə edə bilməzdi!

Bu barədə Akademik Nailə Vəlixanlı haqlı olaraq qeyd edir: “Atəşpərəstlərin bəzi görüşlərinə diqqət yetirdikdə görürük ki, müxtəlif gecələrin keçirilməsi, zikr məclisləri onlarda da

olub. Xürrəmilərdə də gecə mərasimləri, əyləncələr olub. Belə şeylər əxlaqsızlıq kimi yox, dini ayin kimi qəbul olunmalıdır. Yəni onların dinində, dünyə görüşlərində belə ayinlər olub. Bu ayinləri biz bugünkü əqidəmiz və dünyəgörüşümüzə qəbul edə bilmirik. Ərəb mənbələri bu faktı bir az da şişirdib, ikrahla yazıblar”. Akademik Ziya Bünyadovun “xürrəm” sözünü qədim fars sözü “xur”- “günəş” “gözə görünməyən mücərrəd atəş” kimi izah edir. Xürrəmilərin fəlsəfi-dini inancları Atəşpərəstliyə, Zərdüştlüyə və Məzdəkiliyə yaxın olması bu versiyanın doğru olması ehtimalın gücləndirir.

Xürrəmilər hərəkatı barədə ilkin mənbə hesab edilən ərəb qaynaqlarının demək olar hamısı dövrün hakimi siyasətindən irəli gələrək hərəkatı hər vəchlə gözəndə salmağa çalışmışdılar. Onlar xəlifə sarayında oturub əsl həqiqəti yazı bilməzdilər. Bu səbəbdən də həmin mənbələrdə Xilafətin mövqeyinə uyğun olmayan məqamların obyektiv şəkildə təqdim olunduğuna heç cür inanmaq olmaz. Onlardan bəzisi, sanki Babəklə şəxsi ədavəti olan bir adam kimi, açıq-aşkar onu “quldur və nihilist”, “lovğa və təkəbbürlü adam”, “məşhur soyğunçu və quldur” adlandırır. Başqaları isə özlərini Xilafət dövrünün adamı və hadisələrin sanki canlı şahidi hesab edərək, Azərbaycan xürrəmilərinin başçısını “qorxunc biddətçi və qiyamçı”, “təri-qətçi və mehdi”, “üsyancı”, “böyük

biddətçi” deyərək qələmə verir. Lakin onlar bu hərəkatın vüsətini və əzəmətini göstərməklə yanaşı, onun rəhbərinin fəvqəladə sərkərdəlik məharətinə və igidliyinə də xüsusi yer ayırırlar. Onlardan bəziləri hətta Babəki qədim dünyanın məşhur sərkərdəsi Hanniballa müqayisə edirlər. Müəlliflərdən biri qeyd edir ki, “Babək öz zamanəsinin qəhrəmanı və Xilafəti dəhşətə gətirən bir igid idi”.

Müasir İran tədqiqatçıları xürrəmilər və Babək haqqındakı tədqiqatlarında sübut etməyə çalışırlar ki, istər xürrəmilər, istərsə də Babəkin özü sırf İrana məxsus hadisə imiş. Paniranizm mövqelərində duran Q.X.Sadiqi, Abbas Xəlili və başqaları kimi tədqiqatçılar belə bir fikir yürüdürlər ki, Azərbaycan həmişə olduğu kimi indi də İran vilayətlərindən biri olduğuna görə Babəkin rəhbərlik etdiyi xürrəmilər hərəkatı Abbasilər xilafətinə qarşı İran azadlıq hərəkatının ən parlaq təzahürüdür. İranın digər müasir alimləri kimi S.Nəfisi də bu məsələdə paniranizmə haqq qazandıraraq, Babəki “İran tor-

pağının böyük simalarından biri”, “İrannın adını əbədiləşdirən milli qəhrəmanlardan adlandırır.

S.Nəfisi belə hesab edir ki, Azərbaycanın babəki-xürrəmilər hərəkatı milli Azərbaycan xüsusiyyətlərindən məhrum olub, yalnız İran milli ruhu üçün xarakterikdir. Mənbələrdə xürrəmilər hərəkatının vətəni olaraq bilavasitə Azərbaycanın göstərildiyinə baxmayaraq, S.Nəfisi belə bir fikir tələq etməyə çalışır ki, xürrəmilər üsyanı İranda, İsfahanda törəmiş və guya bundan yalnız 30 il sonra Azərbaycan xürrəmiləri mübarizəyə qoşulmuşlar.

(ardı gələn sayımızda)

Babək ƏBÜLFƏTOĞLU

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ
İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA
DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN
MALİYYƏ YARDIMI İLƏ

